

Punten bij de Parasja: Tazria – Onreinheid na Bevalling?

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – een korte overdenking bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Tazria. Dat is Hebreeuws voor “Als ze zwanger wordt” en het loopt van Leviticus 12:1 tot Leviticus 13:59.

In dit gedeelte van de Torah staan reinigingswetten voor na de bevalling en er worden wetten gegeven hoe om te gaan met melaatsheid en de daarbij horende quarantaine.

We kunnen veel zeggen over dit Torah gedeelte. Vandaag geven we antwoord op een bezwaar van Bijbelcritici.

Er zijn mensen die zeggen dat Leviticus 12 aantoont dat vrouwen minderwaardig zijn aan mannen. Dat wordt gebaseerd op het feit dat de reinigingsperiode na de geboorte van een meisje twee keer zo lang is als bij een jongen.

Leviticus 12:2-5

Spreek tot de Israëlieten: Wanneer een vrouw moeder wordt en een kind van het **mannelijk geslacht** baart, dan zal zij **zeven dagen** onrein zijn; als in de tijd van haar maandelijke afzondering zal zij onrein zijn. En op de achtste dag zal het vlees van zijn voorhuid besneden worden. **Drieëndertig dagen** zal zij blijven in het reinigingsbloed; niets heiligs zal zij aanraken, naar het heiligdom zal zij niet komen, totdat de dagen van haar reiniging vervuld zijn. Indien zij echter een kind van het **vrouwelijk geslacht** baart, zal zij **twee weken** onrein zijn zoals in haar maandelijke afzondering; **zesenzestig dagen** zal zij blijven in het reinigingsbloed.

Waarom is de reinigingsperiode twee keer zo lang bij de geboorte van een meisje? Daarover is veel gespeculeerd. Allereerst is het goed te weten dat critici schromelijk overdrijven als ze zeggen dat deze tekst een bewijs is dat vrouwen in de Bijbel inferieur zijn aan mannen.

Ten eerste; Als de reinigingsperiode voorbij is, moet de moeder zowel bij een zoon als bij een dochter hetzelfde reinigingsoffer brengen:

Leviticus 12:6

Als de dagen van haar reiniging vervuld zijn, zal zij **voor een zoon of voor een dochter** een éénjarig schaap ten brandoffer, en een jonge duif of tortelduif ten zondoffer, naar de ingang van de tent der samenkomst tot de priester brengen.

Opmerking: Hoewel er in het Nederlands ‘zondoffer’ staat, gaat het hier om een reinigingsoffer met als doel het reinigen van rituele onreinheid, niet van zonde.

De Torah plaatst een zoon en een dochter met opzet op hetzelfde niveau. Voor beiden is hetzelfde reinigingsoffer vereist.

Waarom is de reinigingsperiode dan twee keer zo lang bij meisjes als bij jongens? De wetenschapper Richard Davidson geeft een plausibele verklaring:

De sleutel tot Lev 12:1-8 staat in de frase: “reinigingsbloed”. Het is het bloed dat verontreinigt. Volgens medische experts moet na de geboorte zowel bij de moeder als bij het pasgeboren meisje goed in de gaten worden gehouden of de vaginale bloeding goed verloopt. Verloskundigen controleren dat ook nog steeds. Het lijkt er dus op dat de frase “reinigingsbloed” van toepassing is voor zowel de afscheiding van de moeder als van de dochter. Er moet dus gerekend worden met de rituele onreinheid van twee vrouwen. Deze vorm van onreinheid kent een rituele reiniging. De baby dat niet zelf doen. Daarom draagt de moeder, met wie het kind daarvoor was verbonden en uit wie ze is voortgekomen, symbolisch de onreinheid. Daarom wordt de periode verdubbeld. We hebben dus te maken met simpele wiskundige logica. Er zijn twee personen die onreinheid voortbrengen, dus er moeten twee periodes van reiniging worden vervuld.

-Richard Davidson, “Flame of Yahweh: Sexuality in the Old Testament,” p. 246

Wat de precieze reden ook is, het is duidelijk dat deze wetten op geen enkele manier leren dat vrouwen inferieur zijn aan mannen. De Torah staat boordevol wetten waarin rituele onreinheid wordt omschreven. Sommige wetten gelden exclusief voor vrouwen, maar er zijn er ook meer dan genoeg die exclusief voor mannen gelden (Lev. 15:16-18; 32; 22:3).

De Torah bevestigt juist de waarde van vrouwen als schepselen die, net als mannen, het beeld van God dragen. Ze zijn dus van gelijke waarde en verdienen waardigheid en respect. De Bijbel gaf vrouwen juist een positie temidden van een wereld die hen denigreerde en misbruikte. Mensen die vandaag de dag in de Bijbel geloven gaan voorop in het promoten van vrouwenrechten over de hele wereld. Ten aanzien van deze kwestie is de verontwaardiging van radicale feministen en atheïsten niet terecht.

Wil je hier meer over weten ? Bekijk dan onze studie: [Is the Bible misogynistic?](#) (niet vertaald)

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja